Pregaria.cat

Entrada

Cor vacil·lant

Per JesusR el dl., 02/07/2018 - 00:00

Em preguntes com vaig de cor, i avui no sé què respondré. Fa unes setmanes hauria dit que el tenia sec, parat, passant de tot i amb una buidor immensa. Els dies laborables, de tant anar amunt i avall, quasi ni ho sentia, si bé notava un accelerament anormal que de fet era una fugida. Els caps de setmana cercava desesperadament una festa, un sopar sense rellotges i una tarda de diumenge curta i amb mal de cap. Va ser una temporada fosca, una nit sense cap estel.

Encara no sé com vaig sortir d'aquell pou. O potser sí que ho sé, però no ho puc explicar de manera racional. Tan sols recordo que vaig entrar per un moment a aquella ermita de la qual hem parlat algunes vegades, i li vaig dir a Déu: No puc més, no puc més. Tinc el cor sec i un buidament total!!
Alguna cosa va canviar. Si vols em pots explicar la teoria que més t'agradi, però jo sé que hi va haver un canvi. Però fixa-t'hi bé: he passat del cor sec al cor vacil•lant. Ara puja, ara baixa, ara és sensible, ara torna a l'eterna monotonia, ara es para i ara es torna a engegar.

He estat examinant aquesta vacil•lació. És semblant al que passa quan tens la il•lusió de comprar un nou producte, una nova marca, la que aquell anunci sempre et recomana somrient. Entra la gana, el desig, ho tens, ho gaudeixes, es consumeix i tornes a vacil•lar cercant un substitut; i així sempre, com un rèptil que puja i baixa per anar endavant.

Saps què em dic? Soc una víctima del sistema capitalista, que veu els anuncis, desitja els productes, els consumeix, ja no li diuen res, resta en buidor... per tornar a l'inici del procés. Si us plau, per què em passa tot plegat? Desitjo un cor estable, ple de vida, obert, transparent i especialment compartit.
Cor sec. Cor vacil•lant. Cor ple de vida. On situes el teu? Mira d'explicar-t'ho.

(Veniu a Mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, que soc mans i humil de cor.)